

**Ce cred ucrainenii
despre români,
despre ruși și
despre ei înșiși**

  UCRAINA

 ≠

   RUSIA

Ce cred ucrainenii despre români, despre ruși și despre ei înșiși - Episodul 3

Continuăm prezentarea opiniilor culese de la ucrainenii cu care am venit în contact în București în astea zece luni de război. Nu e un sondaj științific însă părerile sunt sincere, nu de complezență, exprimate în ucraineană (traduse ulterior) și suficient de surprinzătoare pe alocuri ca să ne trezească interesul. Parte din campania EFOR #UkraineNotRussia

Kateryna, 12 ani, Mykolaiv

M-au impresionat în București mărimea și diversitatea orașului: clădiri mari și mici, arhitectură non-standard, mai variată decât la noi, foarte multă lume pe străzi, limba vorbită e interesantă. M-a surprins neplăcut că în transportul în comun nu se dă locul bătrânilor sau femeilor cu copii, o singură dată am văzut să se întâmple asta. Adolescenții de vârsta mea îmi par foarte veseli și dezinhibați în public.

Oksana, 38 ani, Izmail

M-au impresionat în București mărimea și diversitatea orașului: clădiri mari și mici, arhitectură non-standard, mai variată decât la noi, foarte multă lume pe străzi, limba vorbită e interesantă. M-a surprins neplăcut că în transportul în comun nu se dă locul bătrânilor sau femeilor cu copii, o singură dată am văzut să se întâmple asta. Adolescenții de vârsta mea îmi par foarte veseli și dezinhibați în public.

Iryna, 35 ani, Mariupol

Față de ruși, ucrainenii sunt o națiune mai unită și mai înclinată către voluntariat și auto-organizare: împreună ne-am dus în Maidan, împreună s-au făcut echipe de auto-apărare sau de strâns donații etc. Cred că suntem și mai sufletești: românii sau mirat cât de mulți refugiați și-au luat animalele de companie cu ei. De atunci a apărut și un flux de asistență și donații pentru pets.

În România m-a impresionat din primele zile lipsa de egoism, cum oamenii au început să găzduiască niște străini în casele lor, complet gratis. De asemenea, cum s-a organizat integrarea copiilor în școli și grădinițe, precum și faptul că suntem liberi să ne găsim un job.

Olena, 48 ani, Mykolaiv, profesoară de matematică

Față Diferența importantă între noi și ruși este că noi putem înțelege și vorbi în ambele limbi, dar rușii nu înțeleg ucraineană. Iar țara noastră s-a preocupat în aniiăștia doar de dezvoltarea proprie, de olimpiade școlare și de industriile IT, sau de robotică, nu ne-a interesat vreo politică externă agresivă.

Olena, 48 ani, Mykolaiv, profesoară de matematică

M-a impresionat când am ajuns aici căldura cu care ne-au primit românii și cât de empatici și veseli sunt în general, te încarci de pozitivitate. Ce am mai observat și m-a surprins în București:

- În România se pare că etajul 1 e de fapt etaj zero, nu știam asta (NT: în fosta URSS, ca și în SUA, parterul clădirilor se numără ca etaj 1; veți constata asta și la Chișinău)**
- Orașul este bine accesibilizat pentru persoane cu dizabilități, inclusiv transportul în comun**
- N-am văzut câini vagabonzi sau alte animale fără stăpân**
- E un oraș foarte verde, pare că chiar acoperișul multor case e transformat în seră de plante**

Eva, 24 ani, muzician din Mykolaiv

Ce nu mi-a plăcut în București: prea multe mașini pe stradă, iar unele chiar parcate pe trotuare. Clădiri distruse în centrul orașului, ce par abandonate, aproape la fel de multe ca monumentele de arhitectură, care sunt foarte frumoase. Mulți oameni fără adăpost, în tot centrul. Bucureștiul chiar e un oraș al contrastelor.

Partea bună: oameni foarte sinceri și sensibili, deopotrivă români și moldoveni; mâncare tradițională foarte bună; multe locuri frumoase prin țară, atât zone naturale cât și patrimoniu construit.

Daria, 17 ani, voluntară din Mariupol

În Ucraina tinerii au fost totdeauna mai interesați și implicați în chestiunile publice decât cei din Rusia, inclusiv cele politice, fără teamă de consecințe.

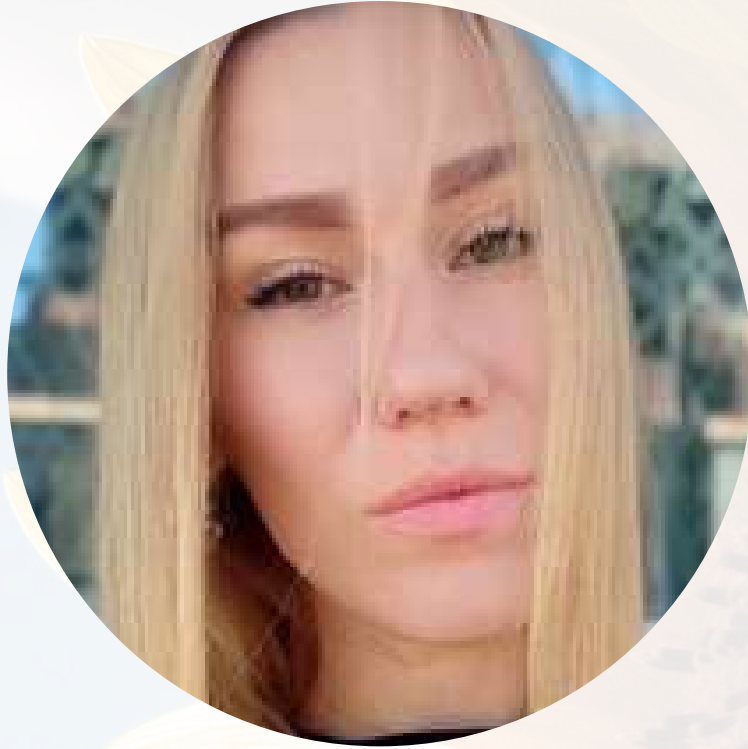
În România m-a surprins cât de multă lume vorbește bine engleză, indiferent de vârstă, starea socială sau profesie. De asemenea m-a uimit afișarea publică a credinței religioase, la noi asta se face mai discret. Și bineînțeles, cu câtă deschidere am fost primiți și cât de mult ne-a ajutat lumea la nivel obișnuit, dincolo de ce au făcut autoritățile.

Elyzaveta, 22 ani, Kyiv

Ucrainenii se trag din triburi slave care s-au ocupat tot timpul cu agricultura, au fost țărani fermieri. Rușii au încorporat instinctul ăsta nomadic din Asia, de expansiune teritorială, își rezolvă problemele atacând pe altcineva, ocupând teritorii, colonizând.

Am venit de curând în România și primul lucru pe care l-am observat a fost cât de comunicativi și plini de tact față de noi au fost localnicii. În orice societate există și oameni răi, dar probabil noi i-am întâlnit aici doar pe cei buni. Dar nu înțeleg cum poate trăi lumea fără pelmeni (NT găluște umplute ucrainene) și lapte condensat. Când mă voi întoarce acasă le voi trimite prietenilor români niște pachete.

Vira, 36 ani, make-up artist from Kyiv

Ucrainenii sunt ospitalieri și le place să-și aranjeze gospodăria confortabil. Sunt muncitori și se asociază să rezolve treburi mai grele, de exemplu la o construcție.

În București n-am văzut deloc animale fără stăpân, dar în schimb e cam murdar și sunt foarte mulți oameni fără adăpost pe străzi. Altfel, românii mi se par foarte simpatici.

Anna, 24 ani, mamă în concediu post-natal

Ucrainenii au mai multă voință decât rușii și n-au nevoie să le spună cineva ce e de făcut, se organizează singuri. Nici nu tac din gură când nu le convine ceva. În general sunt un popor căruia îi place simplitatea, spre deosebire de ruși care au mania grandorii, ei trebuie să arate tuturor că sunt cea mai grozavă țară din lume și se mândresc cu asta, chiar aceia care trăiesc în mizerie.

Când am sosit în România m-a surprins că toată lumea vorbește despre contele Dracula, pare să fi devenit un simbol al României. De asemenea mă așteptam ca oamenii să fie mai reci, distanți, dar ajunsă aici am constatat că asta era complet greșit, lumea e bună la suflet, comunicativă și ajută în toate ocaziile. Asta mi-a dat toate așteptările peste cap.

Marina, 41 ani, mamă din Zaporijie

Îmi place la București că se vorbește bine engleză iar oamenii au multă empatie. Nu îmi place cerșitul peste tot în zona centrală.

Kateryna, 40 ani, Odesa

În București m-a surprins schimbarea bruscă de vreme: ba e arșiță, ba plouă cu tunete. Lumea e foarte amabilă peste tot, trecătorii, tinerii. Mi se pare totuși că se fumează prea mult.

Alyona, 36 ani

În Ucraina pot să aleg ce limbă vorbesc și nu sunt persecutată pentru asta, ceea ce nu e cazul în Rusia. La București mi-a plăcut bunăvoința tuturor și relația pozitivă care s-a creat între români și ucraineni.

Violetta, 32 ani

Ucrainenii sunt mai pașnici dar în același timp mai încăpățânați, nu le place să fie forțați să facă ceva. De asemenea spun ce gândesc, nu ce ar vrea celălalt să audă.

Am venit în România din Bulgaria și am fost foarte bine primiți de proprietarul apartamentului în care stăm, e un om de mare ajutor.

Pe unde ne ducem suntem tratați frumos, la restaurant am primit o cafea gratis când au auzit că suntem ucraineni. Îmi place că lumea are multe animale de companie pe aici, câini și pisici.

Anna, 32 ani, profesoară din Odesa

Ucrainenii sunt o națiune diferită de ruși, cu limbă și cultură moștenite de la proto-statul kievean (Kievan Rus'). Iar ce trăim acum nu e prima încercare a Rusiei de a ne ocupa, interzice limba și suprima ca popor: am avut Holodomor, ucazul din Bad Ems (interzicerea "limbii maloruse" de către țar în 1876, NT), ucazul Valuev (similar, NT) etc.

Limba e diferită, pentru că un rus nu poate înțelege ucraineană fără traducător, dar și poporul e diferit: ucrainenii sunt țărani muncitori, pe când rușii țin de politica Muscoviei, care a fost mereu una agresivă.

Anna, 32 ani, profesoară din Odesa

În România m-a surprins deschiderea cu care lumea ne-a adăpostit și cât de multe știau despre ororile acestui război, ca și despre distrugerile din Al Doilea Război Mondial; cu siguranță au auzit aceste istorisiri de la părinții și bunicii lor. Am observat cu plăcere că aproape toți românii sunt fluenți în engleză – și cu neplăcere că majoritatea fumează prea mult.

Mykyta, 29 ani, instalator din Mykolaiv

Când spui Ucraina, spui slănină și borș! E primul lucru! A doua mare diferență față de ruși e limba noastră, pe care ei nu o înțeleg; doar noi o înțelegem pe-a lor. În al treilea rând vin cultura, obiceiurile, tradițiile: noi suntem mult mai asemănători cu polonezii decât cu rușii.

Prima impresie la sosirea în România a fost ospitalitatea oamenilor, foarte sinceri și înțelegători, gata să facă orice ca să ajute. A doua impresie a fost arhitectura din București, cu adevărat un oraș al contrastelor. Dar pot să spun că România e țara unde m-am hotărât să rămân și să trăiesc împreună cu familia.

Anna, 36 ani, Mykolaiv

Înainte puteam avea o comunicare personală bună cu rușii, dar acum războiul a distrus legăturile între oameni, a stricat multe prietenii; nimic nu va mai fi la fel ca înainte. În felul lor, rușii de rând apreciau Ucraina, era trecută la categoria "delicii", le plăceau mâncarea noastră, prăjiturile, băuturile, lactatele. Pentru Rusia, Ucraina era "sudul" unde totul e mai bogat în arome și mai gustos. Noi chiar avem o glumă: mâncarea rusească e ca spălătura de vase după ce s-a terminat borșul.

Noi stăm cu statut de protecție temporară la Constanța, într-o casă veche din centru. Îmi place să mă plimb și să mă uit la arhitectură, care e foarte frumoasă și creativă, mult diferită de Mykolaiv unde sunt mai mult șiruri de blocuri sovietice și piețe pavate asemănător. Aici românii au făcut peste tot câte un etaj în plus, un balcon, o ferestruică sau o terasă unde nu te-ai aștepta. Sunt multe case cu formă neregulată, asimetrică, cu ferestre în toate părțile, pare că oamenii trăiesc mai apropiați unii de alții.

Anna, 36 ani, Mykolaiv

La noi ar pune lumea legume orinde este un pic de loc, dar aici românii au în curți mese și scaune, vin familii în vacanță, pun muzică, se distrează. De asemenea am mai observat că oamenii sunt foarte pioși în public, ceea ce foarte interesant, pentru că în Ucraina nu prea avem genul ăsta de adunări, de credință de masă. În casa unde stăm sunt multe postere și calendare religioase, icoane, chiar cana din care beau cafeaua are citate din Biblie. Sunt doar 600 km de la mine de acasă până la Constanța, și 400 km până la granița cu România, dar n-am avut nici cea mai vagă idee că toată lumea asta balcanică, diferită și interesantă, se află așa aproape de noi. Românii par să ia viața mai lejer, nu își fac multe probleme. Sunt mai deschiși cu străinii, toate interacțiunile cu ei se transformă într-o festivitate, cu multă gălăgie și fără vreo supărare. Pe de altă parte sunt și foarte insistenți, nu prea respectă limitele personale. De când sunt aici am observat că m-am schimbat și eu un pic: nu mai sunt așa îngrijorată sau inconfortabilă în fața unei persoane străine, vorbesc mai tare și mai deschis. Nu știu dacă o să fiu în stare să mă adaptez până la capăt pentru a coopera bine aici, dar sunt bucuroasă pentru experiența asta de comunicare.

EXPERT
FORUM